

San egzotican

Toše Proeski

San, čudan san,
sjajan sunčan dan.
Čarobnu zemlju osjećam
miris, opojan.

Pijesak, tragovi,
šapuće vjetar tih.
Glas mi govori,
kaže dug je put, a gdje si ti

Ko zvjezdana prašina ti si nestala,
sve što sam hteo je da ne budem sam,
kad nestane taj divan san,
ne, ne, ne, ne.

Istok, sunčan dan i san egzotičan,
sa njim se opet rodi prelijepi dan,
al' bez tebe ja sam opet
sasvim sam.

San, čudan san
sjajan sunčan dan,
čarobnu zemlju osjećam
miris, opojan.

Oprosti mi, rekla si,
video sam, suzne oči.

(Ko zvjezdana prašina ti si nestala
sve što sam hteo je da ne budem sam,
kad nestane taj divan san,
ne, ne, ne, ne.)

I znam...

Ko zvjezdana prašina ti si nestala,
sve što sam hteo je da ne budem sam,
kad nestane taj divan san,
ne, ne, ne, ne.

Istok, sunčan dan i san egzotičan,
sa njim se opet rodi prelijepi dan,
al' bez tebe ja sam opet
sasvim sam.